

“ Publicatiebord - 't Schrijfhoutje ” combinatie

Redactie:

A.C. Krijgsman
Vijverlaan 101
3319 SN Dordrecht

Telefoon 10.00 / 1600 uur
078-7507545
b.g.g.
06-25160899

e-mail:
arcon46@kpnmail.nl

NL98 INGB 0002 4713 68

Redactie 't Schrijfhoutje
06-11177011

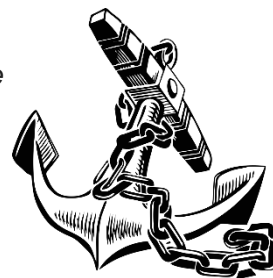
e-mail:
[pamsecretariaat@postactieve
marinevereniging.nl](mailto:pamsecretariaat@postactieve
marinevereniging.nl)

*Deze extra toevoeging van het web-magazine
ten Anker fungeert als verlengstuk en is
onafscheidelijk verbonden aan de website:*

<https://www.tenanker.com>

*en conformeert zich aan de regelgeving
zoals daar is vermeld.*

Verzendfrequentie iedere maandag of dinsdag

Het Publicatiebord is een samenraapsel van binnen gekomen berichten zoals lezerspost, uitgave nieuwe boeken, zoekers naar uit het oog verloren mannen/vrouwen, kennisgevingen voor een reünie, berichtgevingen uit dagbladen, ingezonden stukjes en nog meer....

Ook biedt het publicatiebord gratis ruimte om te adverteren, mits deze past in onze doelgroep. (info bij de redactie)

Privacy

Indien u een verzoek indient voor publicatie in de ruimste zin of een reactie wilt plaatsen waar u behalve uw naam als afzender ook uw e-mail adres vermeld, geeft u daarmee de redactie specifiek toestemming deze mee te publiceren !

Jaargang 7 nummer 19

6 mei 2024

Arie, en Ls,

Al zoekend in de archieven naar de exacte adressen waar ik als kind met broer, zusje en ouders van 1957 t/m 1963 (UNTEA-periode) in Hollandia, Biak en Wamena / Baliem (voormalig NNG) heb gewoond, trof ik een Eerste Dag Enveloppe uit Hollandia aan d.d. 01-09-1960, gericht aan "De Weled. heer J.L. Gosens, Marinekazerne Hollandia - Ned. Nw. Guinea." Zie de gescande bijlage. Is er iets meer over deze heer Gosens bekend?

Met vriendelijke groeten,

Roeland Kremers.

roelandkremers@gmail.com

THE STORY OF LITTLE DUMPY (out the old box)

Daar woese roes a little boy, who was so little, that they gave him the byname of little dumpy.

He had six brothertjes and Six sisterjes. His father was woodhacker and his mother was working in the hoesholding.

Ot a given day the father said: "I hold it no longer out. I work myself the blubber". What do yuo gonna do now? asked the mother. "Well," said the father, "tomorrow I bring the whole bubs into

the woods and when they are ver genoeg, I let them in the steak," Little Dumpy, very good by the time and harsticker pienter, had heard everything.

At night he ate two snaeds of bread and then he slipped out of the bed. He went to the tuinpath and propped his sacks full of keaselstones.

The next morning, the father bracht the children into the wood. And every step Little Dumpy let fall the keaselstones. When they were ver geneegh in the wood, the father let them in the steak.

Little Dumpy said to his brothertjes and sistertjes "Kalm on, doe not kraai. I bring yuo heelhouds beck." And via his keaselstones they came home.

The father just sitting on the play as he heard the doorbell clingel. There was the whole bubs again.

The next morning the father did hetzelfde, but Little Dumpy had no time to pick up the keaselstones so he did it with a packy volkoren King Korn (het only that you smite away is the verpacking)

When the olders let them in the steak again, Little Dumpy said "Kalmon kalmon, I bring you heelhouds beck, just like gister." He could however not find the way, because die verreckte mushes had eaten ap all the bread. The children kraai, and kraai but Little Dumpy said: Keep your big waffle shut".

He clautered in a tree, loeked om him heen and saw a little lightje. It was the light of the hous pf a big rus, and russen like to eat little children up with houd and hair.

But as I said, Little Dumpy was very pienter. He packed the sevenmiles leers of the big rus and he sjouwed to their home.

The father stood by the gardenhecky with a verylooker end he saw the whole comming down. When they are not storven, they nog live long and happy.

Het Praathuis.31

"Ik heb mij weer geërgerd aan het voetbalspel van Ajax. De achterhoede is een gatenkaas en de voorhoede is op één na ziek, zwak en misselijk, terwijl al die "professionals" kapitalen verdienen"

mopperde Gijs. "Ik wed dat Ajax-1 nog zal verliezen tegen een rolstoel-elftal."

"Wat dachten jullie van Quincy Promes, het voormalige wonderkind van Ajax dat nu in Rusland speelt!" vroeg Gerrit. "Die smeerlap, steekt eerst een familielid met een mes neer en smokkelde daarna 1350 kg cocaine ons land in. De Officier van Justitie heeft op negen panden van Promes beslag gelegd en hij is tot 6 jaar gevangenisstraf veroordeeld, exclusief de gevangenisstraf van de steekpartij. Als hij zijn neus buiten Rusland laat zien wordt die zwerver gearresteerd. Wie weet wat er allemaal mogelijk is in de voetballerij."

"Hoe denken jullie over Femke Halsema, de Burgermeester van Amsterdam?" vroeg David. "Ze wil de BOA's in Amsterdam toe staan, een religieus hoofddeksel c.q. hoofddoek te dragen. Ik David ben van Joodse afkomst. Ik zou, als ik een BOA zou zijn, een Joods Keppeltje mogen dragen. Wat denken jullie als ik Joodse man solliciteer voor BOA en mijn leeftijd niet vermeldt, zou ik die baan krijgen? Wat denken jullie als ik die baan krijg en met mijn Keppeltje op over straat loop? Ben ik mijn leven dan nog zéker?"

Wij allen vonden het plan van Halsema krankzinnig, even als haar plan de bekende "Walletjes", zeg maar "Roodlicht district", te verplaatsen naar een Erotisch Centrum elders in de stad.

"Even iets "gezelligs" zei Bart "Ik kwam onlangs mijn oude schoolvriend tegen in een verpleeghuis. Ik moest daar toevallig zijn om een stembureau op te tuigen voor, wellicht nieuwe verkiezingen. In het gesprek met mijn schoolvriend haalden wij wat herinneringen op zoals de vraag van onze schooljuffrouw "Wat wil jij later worden Bart ?" "Nou, stinkend rijk, wonend in een schitterende villa met een enorm zwembad. Voor de villa staat dan mijn grote Mercedes met open dak en aan iedere pols draag ik dan een gouden Rolex nét al mijn bloedmooie wijf die alles krijgt wat haar hartje begeert." "En wat wil jij Marlous" "Wat denkt U zelf; dat wijf van Dolf natuurlijk !"

Wim Degen

DIE ARME, ARME SCHEEPKOKS! ---- SCHOKBETON EN LAPSKOUS

Teun Visser (links) bij de etenstonnen.

De scheepsbemanning niet meegerekend, huisden aan boord van het troepentransportschip Groote Beer 1500 tot 1600 man. Het waren overwegend jonge jongens, die net moeders pappot waren ontgroeid. Zie daar maar eens een fatsoenlijke hap voor op tafel te zetten.

De koks waren onderverdeeld in drie ploegen van elk zowat acht man. De heer T.P. Visser was een van hen.

'De officier en onderofficier van voeding bepaalden het weekmenu,' herinnert hij zich, 'en daar zat niks vreemds bij. Iedere dag stond er gewone Nederlandse kost op tafel met aardappelen, groenten en vlees. Die aardappelen hoefden wij gelukkig niet te schillen. Dat werd aan dek gedaan door de militairen. Om elf uur

kregen wij de piepers binnen. Dan moesten wij ze wassen, snijden en koken. Het was de tijd dat er nog tussen de middag warm werd gegeten.'

Natuurlijk was het geen haute cuisine wat er op en in die enorme ovens van de Groote Beer werd bereid, maar volgens Teun Visser was het eten nou ook weer niet abominabel.

Toch moesten de koks het - der militaire traditie getrouw - altijd ontgelden. "De gifmengers" noemden ze ons,' zegt Visser grinnikend. Nee, dan hadden die klagers later in Indië meer recht van spreken. Van de gedroogde aardappelen die daar verplicht eenmaal per week

werden bereid, brouwden Visser en de zijnen met behulp van blikgroenten een brij die bekend stond als 'schokbeton'. 'Als je het uitdeelde, moest je meteen bukken anders kreeg je het naar je hoofd,' herinnert hij zich. Nog een geluk dat ze later de weg leerden kennen op de pasar en dat die

Jack Kluiver (met muts), chef-kok van de 'Tabinta'.

Piepers jassen aan boord van de 'Kota Inten'.

vermaledijde gedroogde aardappels geruild bleken te kunnen worden voor rijst.' Jack Kluiver, chef-kok op de Tabinta, stelde geheel zelfstandig het menu samen voor de ongeveer duizend man aan boord. Eenmaal per week maakte hij snert, eenmaal bruine bonen, eenmaal nasi en de rest van de week werd opgevuld met voor die tijd 'exotische' gerechten zoals macaroni en spaghetti. Kluiver kent nog steeds de geheime receptuur van 'American Hash', ook wel 'lapskous' genoemd. Speciaal

voor de liefhebber volgt hier zijn recept (er zijn vele versies van dit recept in omloop): Men neme puree, gekookte rijst (minder rijst dan puree), gebakken uien, cornedbeef, peper, zout en kerrie en naar believen wat maggi. Meng dit alles dooreen. Schep het mengsel in een vuurvaste schaal en dek het af met een laagje paneermeel. Een klontje boter erop en hup, in de oven ermee totdat er een mooie knapperige korst verschijnt.

Jack Kluiver wenst u smakelijk eten!

INGRID GOUDA QUINT

Toen onze scheepshond Flappie, die niet bepaald een rashond is, ons in november acht pups schonk, begrepen we dat het niet gemakkelijk zou zijn voor al die beesten een thuis te vinden. Na onze reis in de Cariben waren we met de kerst weer terug op Curacao...

Daarom deden wij bij onze kerstkaarten de volgende Cadeaubon:

“Goed voor een jong hondje, zodra dit bij de moeder weg kan.
Aanvaard dit geschenk in de geest waarin het wordt gegeven.”

“Pure Wanhoop”

Alle pups kwamen goed terecht.

Scheepshond "Flappie"

Nederland en de wereld in de jaren '40 en '50

Uitgeverij Walburg Pers heeft over deze periode een aantal belangrijke en toonaangevende boeken gepubliceerd. De Nederlandse geschiedenis is sterk vervlochten met gebeurtenissen elders die nog altijd invloed hebben op het Nederland van nu.

De onderwerpen van deze boeken zijn nog steeds actueel en relevant. Wij hebben voor u een selectie gemaakt en willen deze boeken graag onder de aandacht brengen.

Ook dit keer hebben wij voor u twee mooie titels met een speciale prijs.
Bestellen kan eenvoudig via onze website.

[Bekijk het complete overzicht](#)

NOODKREET VAN EEN DOCHTER....

Dit betreft een noodkreet van een dochter van een gewezen marine man die zoekende is naar antwoorden inzake haar afkomst/ verleden opdat zij een en ander een plekje kan geven en het geheel kan afsluiten....

Mannen mocht je iets weten reageer dan a.u.b.

Vraag :

Ik wil graag weten waarom mijn vader uit dienst is gegaan en waarom niemand iets over hem kan of wil zeggen.

Ik was 8 jaar toen mijn ouders uit elkaar gingen en heb daarna nooit meer iets van mijn vader gehoord.

Pas nadat hij overleden, gecremeerd en uitgestrooid was werd ik door een notaris op de hoogte gebracht. Ik heb dus geen afscheid kunnen nemen.

Voor mij is het belangrijk om dit af te kunnen ronden en er voor altijd een streep onder te zetten!!!

Voor alle duidelijkheid....

Antonius Cornelius Claasen geboren 16 november 1935 en overleden 8 augustus 1998

In dienst 6 mei 1952

Vele schepen gekend zoals de J.van Heemskerk, J van Galen Karel Doorman Hertog Hendrik/ van Zijl

1954 Nieuw Guinea Hollandia

1955 Hr.Ms. Luymes

1955 Biak

1956 MKAD/ Neptunus

1956 Erfprins opleiding VUKO

1956 de Ruyter

1956 Limburg

1957 opleiding KPLVUKO ???

1957 de Ruyter

1957 Drenthe naar Antillen

1959 opleiding KPLVUKO ???

1959 Tromp / conservatie

1959 overgebracht naar de kwal. Vuko 1^e klasse.

1960 Groningen Nieuw Guinea

1960 per 1 oktober KPLVuko

1961 Bitter

1962 Rotterdam / westtrip

1963 Dienst Conservatie

1965 Overijssel

1965 Poolster

1965 SMD leiden revalidatie/ bovenrol

1966 Sergeant

1968 Bewapeningswerkplaats

1968 Zeven Prov Westreis tot 1969

1969 SMD / revalidatie – bovenrol

1969 Bewapeningswerkplaatst

1970 ontslag uit de zeedienst wegens ongeschiktheid voor het vervullen van de militaire dienst wegens gebrek op dato tevens ontslagen als dienstplichtige op grond van art. 42. 1^e lid a, der Dienstplichtwet.

Henny Sikkema-Claasen <hendekip@icloud.com>

Zijn er mannen die de vader van Henny hebben gekend? Neem dan even contact op per mail rechtstreeks met Henny, of via uw redactie...

HET LEVEN OP
HR.MS.
SCHEPEN

Als Kwartiermeester hadden wij een van de mooiste functies aan boord van Hr.Ms. Schepen.

Zo dan, die bewering is er uit en ik zal in dit deel mijn beleefde functies trachten te omschrijven.

Maar hoe kom je eigenlijk op die bewering?, welnu...

In de loop van de jaren in het verenigingsleven, en in de periode dat ik als redacteur dit werk doe zijn er vele gesprekken geweest met mannen vanuit allerlei dienstvakken. Allen hebben ze het naar hun zin gehad, maar al dieper in hun leven aan boord te wroeten kwamen ze er achter dat hun leven toch wel wat beperkt was...

Hollen vliegen en nathouden....

Zo vertelde een oud machinist "Ik kwam aan boord via de valreep, ging SB of BBAB richting het Cafeteria, Slaapverblijf en vandaar weer naar het Ketelruim of Machinekamer v.v.

Eigenlijk was mijn leven aan boord en vooral op zee beperkt van het cafeteria in de vrije uurtjes en om te schaften, dan naar het slaapverblijf en vandaar de vet pul in.

Zr.Ms. Zierikzee terug na drie maanden NAVO-inzet

DEN HELDER Mijnenjager Zr.Ms. Zierikzee is zondag na drie maanden NAVO-inzet teruggekeerd in Den Helder.

Het schip was in noordelijke wateren actief voor het vlootverband SNMCMG1. Het onschadelijk maken van explosieven in zee is een van de hoofdtaken van deze groep schepen. De Zierikzee deed dat onder meer in Estse wateren.

De 35-koppige bemanning nam deel aan verschillende internationale oefeningen. Zo was Zr.Ms. Zierikzee in Noorwegen actief voor de omvangrijke NAVO-oefening Steadfast Defender. Het schip deed in die periode onder meer het zeer noordelijk gelegen Hammerfest aan.

Sinds medio april nam de Zierikzee deel aan oefening Open Spirit. Dit is een grootschalige operatie in de Baltische Zee.

Samen met tal van internationale schepen ging de Nederlandse mijnenjager op zoek naar mijnen en andere explosieven.

In het gebied liggen naar schatting vijftigduizend mijnen die nog stammen uit de Tweede Wereldoorlog. Daarvan werden er in een week tijd 23 gevonden en geruimd, waarvan drie door de Zierikzee.

Enkele collega's waren van de koude boel of paai van het één of ander, die zwermden dan een beetje over het gehele schip.

Zo ook hoorde ik ook die zelfde geluiden vanuit andere dienstvakken, die behoudens in de vrije uurtjes ergens aan dek waren te vinden, maar niet verder dan die plaatsen waar hun functies waren te vinden.

Zo had bijna ieder zijn eigen stekkie....

Als kwartiermeester aan boord van de schepen waren wij uiteindelijk zo'n beetje over 70% van de schepen wel te vinden door de veel omvattende functies die we hadden.

Denk bijvoorbeeld aan de Provoost die de verantwoording had over het wel en wee in de verblijven, cafetaria, wasplaatsen en toiletten, of te wel was hij te vinden in het beneden schip.

Aan dek kon je hem vinden met zijn mannen voor onderhoud schip, zowel binnen als

buitenboord. Had ook de verantwoording over tuigage, sloepen en alle beweegbare delen.

De Kwartiermeester was ook betrokken bij ankeren, olieladen, lasten overgeven, uitzetten van statietrap, bakspier en zo kan ik nog wel even doorgaan.

Veelvuldig werd er gebruikgemaakt van een matroos voor een karweitje bij een gamellen, kombuis of iets anders als was het maar even ter assistentie voor het één of ander.

Hierdoor kon je de kwartiermeester vinden op plaatsen waar je hem niet verwacht.

De kwartiermeester runde ook met zijn matrozen de zeewachten aan dek, stuurhuis en de uitkijk diensten, waardoor er bij regelmaat rondes werden gemaakt over de eerder genoemde wachten, en controleerde op zee de veiligheid aan dek.

De kwartiermeester stond ook bij regelmaat op de brug, achter de Decca, kaartenbak of kaartentafel.

Allom was het een functie die breed uitgemeten kon worden en zoals ik in het begin schreef, ik kan nog wel even doorgaan met voorbeelden op sommen, maar houd het hier even bij.

Kortom, hij was overal te vinden.

Nu is het natuurlijk zo dat de machinisten en de nauten de grootste dienstvak-groepen waren aan boord van onze schepen maar er waren natuurlijk ook vele nadere dienstvakken waar weinig over is geschreven....

Wat mij ook wel nieuwsgierig maakt zijn de persoonlijke belevenissen in andermans vak.

De hofmeester bijv. heeft best wel een mooie belevenis ervaren zo lijkt mij, maar ook de verbindelaar, kok, elektromonteur, bottelier enz.enz.

Deel deze belevenissen met uw redacteur opdat deze kan worden toegevoegd....

Uw leven bij de KM, maar ook voor de Koopvaart mag toch niet teloor gaan in uw herinnering...

De postbus staat voor u open....

De redactie

BEVOORRADINGSSCHIP NAAR ONRUSTIGE ZEE IS RODE ZEE TE GEVAARLIJK VOOR KAREL DOORMAN?

Zr.Ms. Karel Doorman is op dit moment op weg naar de Rode Zee. Het logistiek ondersteunings- en bevoorradingschip van de marine sluit zich komende week aan bij de EU-operatie Aspides. Is de onrustige Rode Zee niet te gevaarlijk voor een schip met alleen relatief lichte wapens voor zelfverdediging?

*De Karel Doorman (rechts) bevoorraadt het LC-fregat Zr.Ms. Tromp op zee.
Foto Defensie*

1 Wat is Aspides?

Operatie Aspides is bedoeld om vrachtschepen in de Rode Zee te beschermen tegen Houthi aanvallen. De Rode Zee is een cruciale route voor de scheepvaart tussen het Suezkanaal en de Indische Oceaan. „Een derde van het containerverkeer gaat door de Rode Zee heen. Ook twaalf procent van de wereldhandel gaat door de Rode Zee. De aanvoerketens staan onder druk, de prijzen van de containers zijn omhooggegaan en men moet acht tot twaalf dagen omvaren” vertelde minister Hanke Bruins Slot (Buitenlandse Zaken) vorige week.

Sinds november vorig jaar hebben de Houthi's meer dan vijftig marineschepen en commerciële schepen aangevallen. Aspides is een door de Europese Unie geleide missie. Momenteel zijn er vier schepen betrokken bij de operatie. Parallel daaraan is er de Amerikaans geleide operatie Prosperity Guardian. Beide missies hebben een defensieve aard en hebben als doel het bevorderen van veiligheid en de vrije doorvaart in het gebied.

Recent nam marineschip Zr.Ms. Tromp deel aan beide operaties, maar met een andere opdracht. Het luchtverdedigings- en commandofregat werd ingezet voor het bestrijden van raketten en drones van Houthi's.

De Tromp is inmiddels uit het gebied vertrokken.

2 Wat is de rol van de Karel Doorman?

Het logistieke ondersteuningsschip wordt tot uiterlijk eind augustus ingezet voor bevoorrading, tankcapaciteit en medische zorg. Het Joint logistic Support Ship (JSS) gaat de op de Rode Zee aanwezige fregatten en torpedobootjagers bevoorraden met voedsel en brandstof. Met een tankcapaciteit van 7.700 kubieke meter dieselolie voor schepen kan Zr.Ms. Karel Doorman onder meer andere schepen op zee voorzien van brandstof. Het schip heeft meer dan 250 bemanningsleden aan boord.

3 En hoe zit het met de medische zorg?

Voor die taak is het schip uitgerust met een zogeheten Role-2 medische faciliteit. Dat betekent dat levensreddende chirurgische ingrepen kunnen worden uitgevoerd. De Karel Doorman is uitgerust met twee operatiekamers en vier traumaopvangbedden. Verder heeft het schip beschikking over vijf intensiverebedden en tien low/mediumcarebedden. Om die medische faciliteit te bemannen, varen twee spoedeisende hulpteams en twee chirurgische teams mee. Daarnaast heeft het schip een team ten behoeve van de intensive care en de verpleegafdeling. Tot slot brengt de Role 2-faciliteit een aantal andere capaciteiten met zich mee zoals een laboratorium, een bloedbank, radiologie, een apotheek, tandheelkundige zorg en een luchtvaartmedischevacuatieteam voor patiëntentransport. Voor dit soort medische evacuaties beschikt het schip over een Cougartransporthelikopter.

“
Het is
onwaarschijnlijk
dat Zr.Ms. Karel
Doorman over
zal gaan tot de
inzet van
wapens

Om de gereedheid van medisch personeel, ondanks capaciteitstekort, van kracht te laten blijven, levert Zweden medische capaciteit.

4 Heeft Zr.Ms. Karel Doorman de bevoegdheid om offensief op te treden?

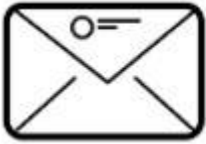
Nee. Zr.Ms. Karel Doorman neemt dus deel aan een missie met een defensief mandaat. Daarnaast is Zr.Ms. Karel Doorman een logistiek ondersteuningsschip en heeft het zelf geen

offensieve capaciteiten. Het beschikt alleen over wapensystemen voor zelfbescherming op korte afstand.

„Het is onwaarschijnlijk dat Zr.Ms. Karel Doorman over zal gaan tot de inzet van wapens” meldde Defensie-minister Kajsa Ollongren vorige week. Het logistiek ondersteunings- en bevoorradingsschip zal om die reden in laagrisicogebied moeten varen. Zr.Ms. Karel Doorman moet daarom binnen bereik van de wapensystemen van een begeleidend schip of schepen zijn om beschermd te zijn tegen eventuele dreigingen. Het schip kan alleen door het hoogrisicogebied in de Rode Zee varen als zij begeleid wordt door schepen die haar beschermen. Indien deze beveiliging niet gewaarborgd is zal Zr.Ms. Karel Doorman niet door hoog risicogebied varen.

5 Wat kost de missie eigenlijk?

Twintig miljoen euro in totaal. De kosten bestaan voor circa acht miljoen euro uit personeel en brandstof, de overige grote posten betreffen kosten voor munitie. Als er minder munitie wordt verschoten, dan vallen de kosten lager uit. ....Casper Duin

Reacties lezerspost

Zo, Mees, dat is lekker snel achter elkaar- geen robleem; persoonlijk beschouw ik het al een welkom cadeautje. En dat naast je verplichtingen elders.

Denk je wel een beetje om je maagproblemen!!
Nog even een kleine aanvulling op de vorige "Ten Anker"

'Het Joost_Booij_verhaal' heeft me geboeid afgezien van alle persoonlijke brieven. Klasse dat je dit hebt geplaatst. (Tutup topi)- Paku

Het mazzel Sobat, de spijker/paku

*Noot redactie... Dirk dank voor het compliment...
Overigens heb ik geen maagprobleem maar ben ik aan mijn buikaneurysma geopereerd..... (tuinslangetje in mijn Aorta) en het gaat uitstekend.*

Een dag niet

Gelachen
is een dag niet geleefd

"Ik heb vannacht geen oog dichtgedaan van het lawaai".
"Bij de burenen?"
"Nee, bij mij op het dak. Daar zat een kweuzel".
"Een kweuzel? Wat is dat?"
"Je denkt toch zeker niet dat ik midden in de nacht op het dak ga kijken wat een kweuzel is"

Afgelopen week was ik te gast bij onze Oosterburen in het mooie Sauerland....

Ton zit met Arie in een cafeetje, komt er een plaatselijk blijkbaar bekende Duitser binnen.
Zegt Ton; "Van een Duitser krijg je nooit wat te drinken Arie.

Een kokosnoot is nog guller!"

De Duitser hoort dat en zegt: "Willen jullie wat drinken?" Ton en Arie kijken elkaar verbaasd aan en zeggen: "Graag" "Moet je een kokosnoot kopen", zegt de Duitser....

Een dag niet

Gelachen
is een dag niet geleefd

Noot: Ondanks dat is het een gastvrij land....

WINDKRACHT 12

**HR.MS. SNELLIUS BEVOND ZICH OP 19
OCTOBER IN DE NOORD-ATLANTISCHE
OCEAAN IN EEN GEBIED VAN EEN DIEPE
DEPRESSIE. VAN 10 LIEP DE WINDKRACHT
OP TOT 12 BEAUFORT . . . . .**

Hr.Ms. Snellius rolt en stampt door een gemene zee. De witter dan witte schuimkoppen op de golftoppen worden onmiddellijk door de storm "onthoofd". Iedereen aan boord die niet aan het werk *moet* zijn, heeft zich op een "zeevast" plekje opgeschoten. Alles kraakt en kreunt aan boord en als het schip weer eens een paaltje pikt, rammelt alles en iedereen.

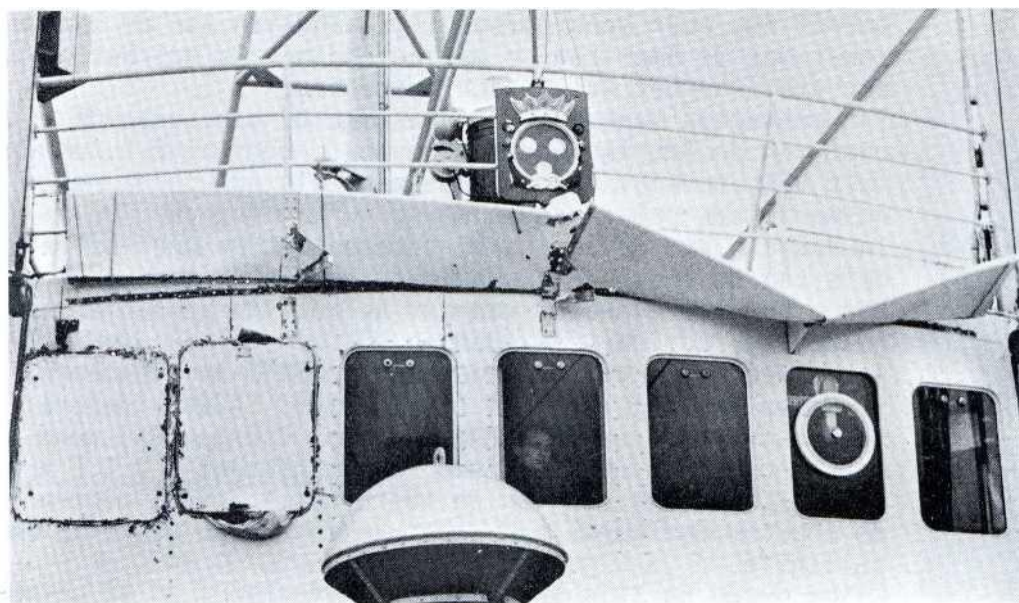
Het is duidelijk ! Het is beestenweer !

"Eén hand voor jezelf en één voor het schip", gaat soms niet eens meer op, want als ze weer zo'n schuiver maakt, heb je wel degelijk allebei je handen nodig om je vast te grijpen, wil je niet onderuit gaan en dwars door een verblijf worden gekwakt. Het gaat donker worden en op de hoge breedte waar de Snellius zich bevindt is dat al zeer vroeg. Op de schemerig verlichte brug turen een paar mannen naar buiten. Het is kwart over zeven als het gebeurt

Een enorme muur van water slaat zich te pletter op het brugcomplex, en wat er dan in een paar seconden gebeurt is enorm ....

De schuifdeuren van de brug naar buiten worden weggeslagen, 9 millimeter dikke ruiten vliegen

te barsten, trappen aan dek worden weggeslagen, een kabelrol wordt uit het dek gerukt en het kompas van stuurboords-brugvleugel wordt aan bakboord teruggevonden

EEN PAAR VAN DE LITTEKENS .....

Het kan niet anders dan dat het dwars door het stuurhuis is heengevlogen, maar niemand heeft

dat zien gebeuren !

Dekplaten worden verbogen en dat is nog niet alles, want er waren ook nog mensen in dit inferno De officier van de wacht werd compleet van de brug weggespoeld, maar wist zich gelukkig te redden; de oudste officier kreeg door het springen van de ruiten glasscherven in zijn gezicht.

Over de blauwe plekken en kneuzingen die bijna iedereen had opgelopen werd niet eens meer gesproken. Het is allemaal best afgelopen, maar toen Hr. Ms. Snellius op 28 oktober Nieuwediep binnenliep konden buitenstaanders de littekens die het schip had opgelopen aanschouwen

Hr.Ms. Gelderland die zich onderweg bevond van Den Helder naar Bergen in Noorwegen, heeft de kracht van dezelfde storm ondervonden, maar dan een dag later
Op de 20ste oktober ontzette een dwars inkomend "zeetje" een gedeelte van het achterdekhuis, daarbij de "inhoud" van een vier-persoons hut in één grote bende veranderend
De vliegende Noordooster belette hen echter niet op tijd in Bergen aan te komen.
Toen Hr.Ms. Gelderland een paar dagen later weer koers naar huis zette, was de storm 180 graden gedraaid en konden ze tegen een nijdige Zuidwester opstomen; ditmaal echter zonder verdere stormschade.

Waarmee we weer maar zeggen willen ..... **WATER IS KEIHARD** .....

Ingevlogen post

Attentie Seiner op de Brug, ehhh ... Bok.

Tijdens de eerste opleiding van ons toekomstige Telegrafisten, werden wij behalve om via de oortjes Morse code te vertalen, ook getraind om dit via de oogjes (lichtseinen) te doen. Op de verbindingsschool te Amsterdam, deden wij deze visuele trainingen op een buiten terrein waar ook de seiners les kregen.

Ik werd toen een beetje aangetrokken door hun training. Hierdoor kon ik iets sneller lichtseinen vertalen dan wij verplicht waren. Dit kwam alleen maar omdat ik het leuk vond. Tot zover.

Wij waren gedetacheerd met de S2A (Stoef) op St. Mawgan in Cornwall Engeland en oefenden niet met het Smaldeel, alleen met een *sub*. Ik dacht de Zeehond of Zeeleeuw. Het waren vluchten van ongeveer 5 uur. Een uurtje *transit*, 2 uur *on task* en weer 1 uurtje terug. Afhankelijk van de positie van de onderzeeboot natuurlijk.

Op een van die vluchten gingen wij *airborne* en vlogen in de richting van ons ontmoetingspunt met onze *sparring partner*. Ten zuiden van Engeland was aardig wat scheepvaart aanwezig, dus zat de radar vol met stippen. Gelukkig had de onderzeeboot, waarschijnlijk juist daarom, zijn radar aan staan. Op de apparatuur om een radar te kunnen onderscheppen en peilen (ESM) kwamen wij uiteraard feilloos *on top*. Dat was het ongeveer want er was verder geen

contact. De radio communicatie apparatuur op zeer hoge frequentie (UHF) bleef heel erg stil. De *sub* zat boven water en wij cirkelden er een beetje machteloos omheen. Contact was er niet, dus was een patstelling ontstaan.

Opeens kwam de cockpit met de melding: 'Hij seint met een lamp.' De Verbindelaar beneden had de snelheid van licht opnemen waar de vliegers mee werden opgeleid in hun opleiding echter overschat. Hij seinde dus te snel. Ik werd dringend in de cockpit verzocht. De daar aanwezige seinlamp werd opgetuigd maar nam enige tijd in beslag.

Wij hingen in een constante linker bocht zodat ik zicht op de lamp kon blijven houden. Ik seinde een teken wat ik nog wist te herinneren van de seiner opleiding: – . – , dat is Morse code voor 'K'. (Ben er klaar voor, over). Dit teken gebruikten wij trouwens bij telegrafie ook. Gelukkig waren zij nog op post. Ik hing een beetje op de schoot van de Eerste Vlieger en las in hun sein: 'Welke frequentie?' Daarop seinde ik de UHF frequentie door. Binnen *no time* hadden wij verbinding. De oefening ging door als gepland. Mede dankzij mijn seinermaatje van toen.

Onderwerp:

Veteranendag Koninklijke Marine

Geachte redacteur, beste Arie,

Naar aanleiding van een brief van de heer Johan Spek die onlangs werd geplaatst op het publicatiebord van "t schrijfhoutje" wil ik graag de volgende toelichting geven:

Een maal per jaar organiseert het Nationaal Comité Veteranendag op de laatste zaterdag van juni op het Malieveld in Den Haag de Nederlandse Veteranendag, bij de uitvoering daarvan wordt het comité ondersteunt door het Nederlandse Veteraneninstituut.

Daarnaast organiseren de vier krijgsmachtonderdelen ook ieder afzonderlijk hun eigen veteranendag.

De Veteranendag Koninklijke Marine is daar een van, en Johan Spek stelt in zijn ingezonden brief de volgende vraag over het toelatingsbeleid voor die dag:

"Wie bepaalt er eigenlijk hoeveel plaatsen er via wie of wat worden toebedeeld?"

Antwoord:

Zoals het was in het verleden, zo is het nu nog steeds, het is "de baas" oftewel de commandant der zeestrijdkrachten (CZSK) die bepaalt wat er gebeurt.

Maar.... dat bepalen doet hij niet zomaar, bij zijn "zorg" voor de veteranen en postactieve laat hij zich door middel van een periodiek overleg met verschillende organisaties adviseren en neemt aan de hand van die adviezen binnen de mogelijkheid van de veteranenwet een beslissing.

Een van de vormen van overleg is het huidige VEPAC, wat staat voor overleg veteranen en postactieven met de CZSK.

Hoe zit die structuur in elkaar?

Naast vele andere bureaus bestaat bij de Koninklijke Marine ook het bureau veteranen postactieven en specifieke personeelszorg CZSK.

Eén van de taken van dat bureau is om door middel van overleg contacten te onderhouden met marine gerelateerde verenigingen die veteranen/postactieven in hun bestand hebben.

Om deel te kunnen nemen aan het VEPAC overleg moet een verenigingen aan door de CZSK bepaalde normen voldoen, een minimum aantal leden van zo'n vereniging is een van de normen.

Enige malen per jaar vindt er een overleg plaats met de vertegenwoordigers van de toegelaten verenigingen, meestal fungeert de plaatsvervangend CZSK dan als voorzitter.

Het COM (contact oud-mariniers), de AVOM (algemene vereniging van oud- en actief dienend personeel van de koninklijke marine) Ex-Act, (ex- en actief dienende vrouwelijke militairen der koninklijke marine) de FOVAM (federatie van organisaties voor voormalig en actief dienend marine personeel) en de PAM (postactieve marine vereniging) zijn toegelaten tot het VEPAC overleg.

Bestond in het verleden voor de deelnemende verenigingen alleen maar de mogelijkheid om via het Veteranen Overleg CZSK (VOC) de belangen van veteranen aan de orde te stellen, in 2017 is besloten dat ook de postactieven belangen aan de orde kunnen worden gesteld en werd de naam gewijzigd van VOC in VEPAC.

In het recente verleden was het voor een vereniging die bij het voormalige VOC was aangesloten alleen mogelijk om voor leden met de status van veteraan een tegemoetkoming aan te vragen voor het organiseren van een reünie.

Na een ministeriele aanpassing op de uitvoering van de veteranenwet is het nu ook mogelijk voor de bij het huidige VEPAC aangesloten verenigingen om een tegemoetkoming aan te vragen voor de postactieve leden.

Daarmee is v.w.b. voorzieningen de discrepantie tussen de veteranen en postactieven niet opgeheven, maar wel iets verkleind.

Let wel, het is de veteranenwet die bepaald hoe een en ander moet worden uitgevoerd, dat doet niet de marineleiding

Het toelatingsbeleid voor de veteranendag Koninklijke Marine.

De veteranendag Koninklijke Marine wordt gehouden op de Marinehaven Den Helder, dat is een bewaakt defensierrein waarbij een toegangscontrole wordt toegepast.

De strengheid van de controle kent verschillende gradaties, twee daarvan zijn de normale dagelijkse controle en de controle bij een openstelling voor publiek.

Tijdens de Marinedagen – in 2024 worden geen Marinedagen gehouden- is er alleen toezicht en géén controle bij de toegang tot de haven, maar tijdens de Marinedagen is het bewakingsniveau bij alle objecten zéér hoog en vergt daardoor veel man/vrouwkracht (kostbaar!!)

Bij een veteranendag Koninklijke Maine is er voor de deelnemers een toegangscontrole, daardoor kan de bewaking van de militaire objecten op een normaal niveau blijven (niet kostenverhogend)

Om te kunnen controleren wie er toegang tot de haven wil hebben dient de KM over persoonsgegevens te beschikken, maar de marine heeft die van oudgediende niet (meer), de

AVG (Algemene Verordening Gegevensbescherming) bepaalt dat persoonsgegevens van voormalige medewerkers niet langer dan 2 jaar mogen worden bewaard/gebruikt.

Maar om toch te kunnen weten wie het haventerrein wil betreden wordt aan de verenigingen die bij het VEPAC zijn aangesloten om een deelnemerslijst gevraagd, die verenigingen beschikken immers wel over de persoonsgegevens van hun leden. Het bureau specifieke personeelszorg – zij organiseren de veteranendag – laat de deelnemerslijst door een bevoegde instantie controleren en verstrekt daarna de toegangsbewijzen via de verenigingen aan hen die zich voor de veteranendag hebben aangemeld.

De aangedragen persoonsgegevens worden na het evenement weer vernietigd.

En dat is de reden dat de postactieve marineman/vrouw die wil deelnemen aan de veteranendag Koninklijke Marine zich bij zijn/haar vereniging moet aanmelden.

Veteranen kunnen zich aanmelden via het Nederlands Veteraneninstituut, daar beschikt men - een veteraan geeft bij inschrijving daar toestemming voor- over zijn/haar persoonsgegevens.

Het aantal postactieven dat zich via zijn/haar vereniging kan inschrijven voor de veteranendag Koninklijke Marine wordt bepaald naar rato van het aantal leden van de vereniging. als voorbeeld, de AVOM kan 300 deelnemers aanmelden.

Resumerend:

Om de hierboven vermelde reden kunnen alleen leden van een bij het VEPAC aangesloten vereniging zich bij zijn/haar vereniging aanmelden voor de marine veteranendag, het is dus niet alleen bij de AVOM.

Door lid te worden van een van de hierboven vermelde verenigingen kan ook oud-marinepersoneel met de status postactief (zes dienstjaren of meer) gebruik maken van de voorzieningen die daarvoor beschikbaar zijn.

Zo'n vereniging heeft als doelstelling de kameraadschap tussen de leden te bevorderen en de belangen te behartigen van hen die bij de Koninklijke Marine hebben gediend. Dat doen ze o.a. door het organiseren van reünies en ander educatieve evenementen, ook geven zij, het zij online, het zij in de vorm van een per post toegezonden magazine, een verenigingsblad uit. Voor de jaarcontributie van zo'n vereniging hoeft het niet te laten, die is niet meer dan de gemiddeld prijs van 8 glazen bier.

Met vriendelijke groet,

Peter Beaujean (postactief)

Noot redactie:

Het blijft dus een probleem voor een voormalig marineman die in bezit is van een Postactiefpas, maar om welke rede dan ook geen lid is van welke vereniging dan ook !

*Deze persoon blijft dus achter met de spreekwoordelijke **pokhoutenbek !***

Oplossing: Neem eens een kijkje bij de genoemde verenigingen en doe er uw voordeel mee....

Ingevlogen post

Brandstofprijzen in Duitsland 03-05-2024

Een jaar of 8 geleden kwam ik er in Cochem aan de Moezel achter, dat de prijzen aan de benzinepomp meerdere keren per dag wisselden.

Bij de aankomst in het Sophia Hotel voor de meeting van PAM leden, bleek dat ook hier de brandstofprijzen per uur kunnen verschillen. Het blijkt dus dat dit in Duitsland massaal is ingevoerd.

Maar hoe kom je er achter wanneer dit wijzigt en voor hoeveel? Daarvoor heb ik voor de smartphone in de Play Store de app "Fuel Prices" gevonden.

Voor de computer deze versie:

<https://www.benzinpreis.de/preise-deutschland.phtml>

Omdat ik mijn 60 liter tank zowat leeg gereden had, gaf het even 10 minuten wachten toch een voordeel van $55 \times 0,06 = \text{€ } 3,30$.

Dat was mooi meegenomen en hoop dat jullie er ook wat mee kunnen.

Met vriendelijke groet,

Bert Nieboer

Zoals eerder geschreven was uw redacteur van 1 mei t/m 5 mei out of order voor verplichtingen elders....

Welnu ik zit weer hoog en droog achter de PC en heb de draad weer opgepakt, dus kom maar op mat alle verhalen...

De eerder gememoreerde verplichtingen hielden in dat ik 5 dagen heb mogen genieten van het door de PAM georganiseerde uitje in hotel Sophia te Duitsland

Het is nu kort dag om daar het een en ander over te vertellen maar volgende week zal ik er verslag van doen....

Bestuur van de Post Actieve Marine vereniging, alsmede voltalig personeel van het hotel,....**bedankt.**

Ik heb wederom genoten van de volledige organisatie en gastvrijheid.

Dat een vereniging dit voor zijn leden kan betekenen kwam bij ieder warm binnen.

Uw redactie.

Tot volgende week....